

Evangelhia zilei de duminică: Poarta strâmtă

Comentariu la duminica a XXI-a de peste an (Anul C): „Străduiți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă”. A-L imita pe Isus Cristos este modul de a deschide poarta care duce la Dumnezeu Tatăl, la milostivirea Lui, la ocrotirea și la iubirea Lui.

Evangelhie (Lc 13,22-30)

Urmându-și drumul către Ierusalim, trecea prin cetăți și sate învățând.

Odată a spus cineva: „Doamne, sunt puțini cei mântuiți?”

El le-a spus: „Străduiți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă, căci vă spun, mulți vor căuta să intre și nu vor putea. După ce stăpânul casei se va scula și va închide poarta, stând afară, veți începe să bateți la poartă, spunând: «Stăpâne, deschide-ne!», dar el vă va răspunde: «Nu știu de unde sunteți». Atunci veți începe să spuneți: «Noi am mâncat și am băut împreună cu tine, iar tu ai învățat prin piețele noastre». Însă el va spune: «Nu știu de unde sunteți; plecați de la mine voi toți, răufăcătorilor!» Acolo va fi plânset și scrâșnire de dinți când îi veți vedea pe Abraham, pe Isaac, pe Iacob și pe toți profeții în împărăția lui Dumnezeu; voi însă veți fi alungați afară. Și vor veni de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi și vor fi așezați la masă în împărăția lui Dumnezeu. Și iată, unii

dintre cei din urmă vor fi primii, iar unii dintre primii vor fi ultimii”.

Comentariu la Evanghelia

Scena pe care ne-o prezintă Evanghelia este foarte actuală. Isus se află în drum spre Ierusalim. În timp ce merge, oamenii care-L înconjoară vorbesc cu El și Îi împărtășesc preocupările lor. Așa cum au făcut ei, și noi suntem pelerini care se îndreaptă spre patria cerească.

Drumul vieții poate fi parcurs cu atitudinea unui turist liniștit și nepăsător, atent doar la plăcerile care i se oferă, sau ca un pelerin ușor de bagaje, care se oprește puțin la ceea ce întâlnește în cale, pentru că scopul său este să ajungă la destinație. Dar, dacă mergem comod, bucurându-ne de ceea ce ne place în

fiecare moment, oare nu vom ajunge și noi la prezența Domnului? Cel care este bun și milostiv, oare nu ne va deschide cu bucurie poarta ca să ne invite la ospățul Său veșnic? Este frecvent să întâlnești persoane convinse că, în cele din urmă, vor fi foarte mulți, toți, cei care se vor mântui. Așa gândeau probabil și unii dintre cei care mergeau alături de Isus, și poate că, puțin temător după ce I-a auzit cuvintele, unul dintre ei L-a întrebat pentru a se liniști: „Doamne, oare sunt puțini cei ce se mântuiesc?” (v. 23).

Isus nu îi răspunde direct, ci îl invită să reflecteze. Îi spune că important nu este numărul, dacă vor fi mulți sau puțini, ci să alegi drumul bun, cel care duce la poarta care deschide accesul la mântuire.

Isus Cristos este poarta (cf. In 10,9) care ne deschide accesul la Dumnezeu Tatăl și, în comuniune cu

El, ne face să ne bucurăm de milostivirea, de ocrotirea și de iubirea Sa. Poarta este strâmtă pentru că ne cere sacrificiu, să ne micșorăm mândria, să lăsăm deoparte povara greșelilor noastre și să nu ne fie teamă să ne deschidem inima cu umilință. Este strâmtă, dar este mereu larg deschisă.

În răspunsul Său, Isus amintește că invitația la ospățul vieții nemuritoare a fost adresată întregii omeniri, și oamenii se îndreaptă într-acolo din toate colțurile lumii. Sunt așteptați săraci și bogați, sănătoși și bolnavi, bătrâni și copii, bărbați și femei, și tuturor li se dorește o primire călduroasă. Mântuirea nu este elitistă, nici rezervată unor privilegiați. Dar Isus subliniază că există „o singură condiție, aceeași pentru toți: aceea de a se strădui să-L urmeze și să-L imite, luând asupra lor, așa cum a făcut El, propria cruce

și dedicându-și viața în slujirea fraților”[1].

Mântuirea este la îndemâna tuturor, dar nu este un lucru ieftin. Viața adevărată nu se joacă la o consolă video, nici nu este ca un serial de televiziune unde se interpretează un rol fictiv, fără consecințe reale. În ea se decid lucruri importante, și de aceea se cere responsabilitate și efort. În ziua judecății vom fi judecați după faptele noastre. Nu va fi suficient să ne declarăm prieteni ai lui Isus: „Am mâncat și am băut cu tine și ai învățat în piețele noastre” (v. 26). Există cer și există iad. „Slugi ale nedreptății” (v. 27) vor fi acolo unde „va fi plâns și scrâșnirea dinților” (v. 28). În schimb, vor fi primiți toți cei care au făcut binele și au căutat dreptatea, chiar cu prețul sacrificiilor. Dumnezeu nu exclude pe nimeni, dar vor rămâne afară cei care nu vor să intre pe poarta strâmtă.

„Aș vrea să vă fac o propunere – spunea Papa Francisc –. Să ne gândim acum, în tăcere, pentru un moment, la lucrurile pe care le purtăm în noi și care ne împiedică să trecem prin poartă: mândria mea, orgoliul meu, păcatele mele. Și apoi să ne gândim la cealaltă poartă, aceea larg deschisă de milostivirea lui Dumnezeu, care ne așteaptă dincolo pentru a ne dărui iertarea Sa”[2].

[1] Benedict al XVI-lea, Angelus, 26 august 2007.

[2] Francisc, Angelus 21 august 2016.

Francisco Varo // Teine - Getty Images

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-duminica-poarta-
stramta/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-poarta-stramta/) (21.03.2026)